

De Mestreechter geis

Refrein:

Haol dat menneke nao de Vriethof, veur die drei daog in 't jaor,
Dat kerelke steit euveral meh boete.

D'n erreme Geis heet pijn, dat zeet geer toch, dus laot um zoe neet stoon,
Es de Mestreechtenere bloze op hun toete.

Haol dat menneke nao de Vriethof, veur die drei daog in 't jaor,
Haol um weg luij want dat keerelke heet pijn.

es geer wèlt tot heer zjus wie vreuger euze Karneval beheers,
Zèt häöm veur die drei daog neve de fontijn.

Koeplèt:

Op 't pleinsje, bij de Aw Brök,
Dao steit dee kleine mins, e bitteke terök.

Weggeduid qal in e heukske,
Gans allein in zie dreikwaart breukske.

Eder jaor steit dee kleine helt,
Zjus boete 't groet geweld.

En heer vreug ziech noe al jaore aof veurwat,
Want heer is toch 't symbool,
Vaan euz Mestreechter stad

